

Torpilliler

– berberce · 15 Ağustos 2022

Bu kelimeyi kasıtlı kullanıyorum her ne kadar kullanmak istemesem de:torpilli.

Bazen ağlayasım bazen çıldırasım bazen de başımı alıp gidesim geliyor en icra köşelere.Çözüm olur mu olmaz mı bilmiyorum ama yapılan haksızlıkları,aksaklıkları ve hataları gördükçe delirmemek elde değil.Benim kimseyi işe alma gibi bir yetkim olmadığı gibi kimseyi işten çıkarmaya da yetkim yok.Zaten kimseyi ekmeğimden edip vicdan azabı çekmek istemem.

Çocuğun gerçek adını bilen yok ama lakabını bilen çok.İlk geldiği zamanlar ne konuşmasını biliyordu doğru düzgün ne yolda yürümesini.Değişime çok çabuk ayak uydurdu her nedense,hal ve hareketleri değişti, asosyal olan birisi sosyalleşiverdi,kaşını çizdirmiş,traş biçimini değiştirmiş.

Bir şey söylemeye kalksan,suçlu oluyorsun,susuyorsun;zengin çocukları oldukları için şımarıklar. Benim izin olacağı gününü ipe çekiyorlar,ne yapıyorsam onlara. İş bulurmak,suç...

Çıraklar,ustaları çoktan geçmiş durumdalar meslek konusunda değil tabi,keşke öyle olsaydı.

"Nerde o eski bayramlar"dediğimiz gibi "Nerde o eski çıraklar?"diyoruz şimdilerde.Eskiden dükkana en önce çıraklar gelir en son yine onlar çıkarlardı dükkandan,saygı da kusur etmezler,babalarından sonra hem en çok sevdikleri hem de çekindikleri, korktukları ustalarıydı.Kısacası işe açtılar.

Geç de olsa anladım,istediğiniz kadar okuyun isterseniz master yapın bu turizm sektöründe,torpilliniz yoksa koskoca bir hiçsiniz.Öyle ki iş başvurusuna giderseniz,içeride tanıdık bir çalışanın yoksa sizi görüşmeye bile almazlar.

Ya bu deveyi güdeceksin ya bu diyardan gideceksin demişler,ekmek parası işte,bu sistem böyle işliyor.Bazen sadece seyredersiniz eliniz kolunuz bağlı bir şekilde.

İnsan emeğinin bu kadar ucuz olduğunu anlarsınız da anlatamazsınız.